

تولید می‌شوند به صنایع بزرگ و بالادستی با کمک ستاد آبادیران و معاونت محترم معرفی و شناخته می‌شوند. باعث چرخاندن تحقیق و توسعه شرکت و هم به دست آوردن یک جایگاه جدید در سبد بهداشتی ایرانیان می‌شود.

به دلیل تغییرات اقلیمی در جنوب ایران به بسیاری از سوبیه‌های تجاری دسترسی نداریم و از طرفی کشورهای همسایه مانند هندوستان روی سوبیه‌هایی از جلبک‌کار می‌کنند که درصد ترکیباتشان بالاتر از آنچه از جلبک‌های بومی خودمان می‌گیریم است، در همین راستا خواهشمندم ستاد با سازمان محیط زیست و شیلات ایران کنار مجموعه‌هایی که بر پایه بیوتکنولوژی دریایی فعالیت می‌کنند، قرار بگیرند و سوبیه‌های تولیدی کشورهای همجوار ما را به ایران برسانند تا ما آنها را انبوه‌سازی و پرورش دهیم و در واقع صنعت کشاورزی دریایی در جنوب کشور راه بیفتد تا همان‌طور که می‌گویایک سوبیه آمریکایی به عنوان صنعت شناخته شد، جلبک نیز شناخته شود. ما برای انبوه‌سازی سوبیه‌های تجاری دنیا نیاز به مجوز داریم و این موضوع برای ما و مجموعه‌های مشابه بسیار حیاتی است، در غیر این صورت این صنعت طی هفت سال باتوجه به مشکلات زیست محیطی و کمبود آب از بین می‌رود.

ساحل نشینان و فارغ‌التحصیلان دانشگاهی که در رشته‌های علوم تجربی مانند شیلات فعالیت می‌کنند، می‌شود.

در گام اول باید بدانیم محصولاتی که شرکت‌های دانش‌بنیان در زمینه زیست فناوری تولید می‌کنند بر پایه ثبت اختراع و جدید بوده و نیاز به کمک صنایع بزرگ و بالادستی برای معرفی به جوامع مصرف‌کننده نهایی دارند؛ مثلاً در هرمزگان صنایع بزرگ فولاد و پالایشگاه داریم و محصولات ما سلامت محور هستند، صنایع بالادستی فولاد باعث آلودگی‌های زیست محیطی در این منطقه می‌شوند و برای جوامع انسانی در درازمدت ریسک دارند، زیرا آلودگی و فلزات سنگین داخل هوا جذب پوست می‌شوند، حال ترکیباتی که ما تولید می‌کنیم بهترین جاذب برای فلزات جذب شده از طریق هوا بوده و به گونه‌ای باعث سلامت محوری جوامع انسانی صنایع بزرگی که در استان فعالیت می‌کنند، می‌شوند.

در تهران بزرگ نیز آلودگی هوا از طریق تنفس پوستی رویه جذب می‌شود، دلیل افزایش سرطان اوردوز فلزات سنگین در بدن است و همه اینها در اکوسیستم به هم مرتبط‌اند، پس اگر این محصولات که بر پایه زیست فناوری و اقتصاد دریامحور در کشور